

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 120 Lei
Pe jumătate . . . . . 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Rusaliile.

— Sărbătoarea sfințeniei, a darului și a veseliei; a dragostei, a focului și a luminei. — Focul dragostei să-l trezim în noi prin poezie și prin ascultarea minunatelor rugăciuni dela vecernie! —

Rusaliile cad totdeauna pe sfârșitul primăverii sau pe începutul verii, când florile sunt mai frumoase, când mirosul lor e mai îmbătător, când păsăruicele cântărește laudă pe Domnul mai draguț, când nădejdea noastră într'un an rodnic e mai mare, când dragostea inimei noastre este mai arzătoare.

De când Împăratul cerurilor, Domnul nostru Isus Hristos, pe pământ s'a arătat și cu oamenii a petrecut, dragostea este împărăteasa creștinilor. Și această dragoste o și sărbătorim noi în tot cursul anului, dar mai ales la marile praznice.

Dragostea lui Dumnezeu Tatăl mai bine ni-se oglindește la sărbătoarea Crăciunului, când „pe fiul său cel unul născut l'a dat, ca tot celce crede întru dânsul să nu piară, ci să aibă viața de veci”. (Ioan 3, 16).

Dragostea lui Dumnezeu Fiul ni-se arată la Paști, când sărbătorim pe celce „smerit-u-s'a, făcându-se ascultător până la moarte, și încă până la moartea crucii” (Filipeni, 2, 8).

Iară dragostea lui Dumnezeu Spiritul Sfânt o vedem mai ales la Rusalii, când s'a pogorit în limbi de foc peste sfinții apostoli și i-a îmbărbătat, și i-a mângăiat, și i-a umplut de darul său.

Toate trei praznicele acestea sunt deopotrivă de mari, pe toate le laudă pe o formă sfinții Părinți, dară cel mai puțin înțeles, de cătră noi, este totuș marele praznic al Rusaliilor. Și este mai puțin priceput de cătră oameni praznicul sfințelor Rusalii, pentru că și lucrarea pe care o săvârșește în inimele noastre Dumnezeu Spiritul sfânt este mai mult simțită decât înțeleasă.

Sfinții Părinți numesc această sărbătoare praznicul sfințeniei, pentru că în ziua aceasta a trimis Dumnezeu Tatăl pe Spiritul cel preasfânt, pe Spiritul sfințeniei, ca să sfințească biserica, pe care a curățit-o Dumnezeu Fiul cu scump sângele său. Da, în ziua aceasta, a cincizeca după învierea sa, a sfințit El biserica, a sfințit pe împărăteasa bisericii, care este Preacurata Vergură Maria, a sfințit pe temelie bisericii, cari sunt apostolii și a sfințit pe cele dintâi pietri ale zidirei minunate, care este biserica, adică pe puținii credincioși cari erau pe

atunci. Dacă noi prăznuim cu atâta sfințenie sărbătorile sfinților, cu cât mai mare sfințenie trebuie să sărbătorim praznicul Aceluia, care a dat sfinților această sfințenie!

O numesc sărbătoarea darului, pentru că în ziua aceasta și-a revărsat Isus darul său asupra apostolilor și prin ei asupra noastră a tuturor.

O numesc sărbătoarea veseliei, pentru că în ziua aceasta s'au mângăiat apostolii după pierderea Stăpânului și inima lor s'a umplut de veselie și de nădejde.

O numesc sărbătoarea dragostei, pentru că astăzi s'a coborât din ceruri în formă de limbi de foc Acela, prin care s'a vărsat în inimele noastre dragostea lui Dumnezeu.

O numesc sărbătoarea focului și a luminei, pentru că dragostea este focul acela, pe care a venit Isus ca să-l aprindă în inimele noastre.

Dar oare în această mare și sfântă zi de sărbătoare pusune-am noi întrebarea, că oare arde și în inimele noastre acest foc al dragostei? Avem noi dragoste față de Dumnezeu și de oameni?

Înainte de a răspunde la această întrebare, să mergem la cea mai frumoasă vecernie de peste an, la vecernia din ziua de Rusalii, și să îngenunchem dimpreună cu preotul și să zicem după el, din tot sufletul și din tot cugetul nostru: „Deci auzi-ne pe noi, cari acum ne rugăm și-ți adu aminte de noi umiliții și osândiții, și întoarce robia sufletelor noastre, celace ai compătimirea ta mijlocitoare pentru noi. Primește-ne pe noi, ceiace cădem înaintea ta și strigăm acel: greșit-am. La tine suntem aruncați din zgău, din pântecul maicii noastre Dumnezeu nostru tu ești. Ci fiindcă s'au împușinat întru deșertăciune zilele noastre, despoiatune-am de ajutorul tău, lipsitune-am de tot răspunsul. Însă, increzându-ne întru îndurările tale, strigăm: Pacatele tinerețelor noastre și ale neștiinței nu le pomeni, și de cele ascunse ale noastre ne curățește. Nu ne lăpăda în vremea bătrănelor, când scade tăria noastră nu ne părăsi. Înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întorcem la tine, și caută spre noi în blândeță și

în har. Cumpănește fărădelegile noastre cu îndurările tale; pune adâncul îndurărilor împotriva păcatelor noastre. Caută din înălțimea ta cea sfântă, Doamne, spre poporul, carele stă împrejur și așteaptă multă îndurarea cea dela tine. Cercetează-ne cu bunătatea ta; mântuiește-ne de tirania diavolului; întărește viața noastră cu legile tale cele sfinte și sfințite. Inger păzitor, credincios, pune poporului tău, pe noi pe toți ne adună întru împărăția ta; dă iertare celorce nădăduesc întru tine; lasă lor și nouă păcatele; curățește-ne cu lucrarea sfântului tău Spirit; nimicește uneltirile vrăjmașului cele asupra noastră, Amin”.

Iuliu Mafor.

Ziua eroilor la Blaj.

Slujba din catedrală. — Părăstasul și vorbirea dela cimitir.

Joia Înălțării este închinată, prin legile țării, eroilor căzuți în marele războiu. Atunci când Domnul nostru Isus Hristos s'a înălțat la cer, când și inimele noastre trebuie să le înălțăm spre cer, conducătorii noștri au hotărât să ne aducem aminte de ceice, prin vărsarea sângelui lor, ni-au câștigat această țară. Toată țara a sărbătorit această zi cu inimele ridicate, toată țara a depus cununi și flori pe mormintele eroilor, și atâția înși au vărsat fierbinți lacrimi pe mormintele celor ce au fost cândva frații noștri.

La noi la Blaj ziua eroilor s'a sărbătorit cu vechea însuflețire și dragoste. În catedrala sfintei Treimi au slujit canonici și directori și profesori; după evanghelie s'a ceterectenia morților, iar după sfânta liturgie școlarii tuturor școlilor s'au așezat în șire de câte doi și, în sunetul clopotelor, au mers la cimitir.

Acolo, la crucea neagră de lemn, pe care orfanii de războiu au ridicat-o anul trecut întru pomenirea părinților lor cari s'au jertfit pentru patrie în anii 1914—1919, părintele Vasile Moldovan, ajutat de doi teologi a slujit un părăstas. Iar la sfârșit s'a ridicat părintele canonic Dr. Iuliu Florian, fost preot militar, și a spus cam următoarele:

Ne-am adunat să ne închinăm osămintelor celor ce au căzut pe toate câmpurile de luptă ale Europei, că de unde și dela care front au lipsit românii. Și unde nu erau puși românii în frunte? Și mergeau bieții și-și vărsau sângele lor, având un gând ascuns, gândul, ca acest sânge să rodească. În Galiția i-se tânguia un biet de soldat, tată al multor copii, zicând: „Ași muri fericit, Părinte, dacă așa și cel puțin copiii mei ar avea o soartă mai bună”. Și l-a mângăiat păr. Florian, că Dumnezeu este al tuturor, și prin urmare și al nostru, al românilor. Bietul soldat acum doarme liniștit, pen-

trucă știe că copiii lui, orfanii lui, trăiesc pe pământul scump al României.

Da, avem România Mare, ni-s'au împlinit visurile, dar și acum avem un mare năcaz. Lucrurile în țară nu merg tocmai pe șleau. Pe urma războiului mulți oameni s'au stricat și au rătăcit dela calea cea bună. Și astăzi s'ar părea, că acești oameni stricați au ajuns la fericire, că ei sunt la suprafață. Minciuna și obrăznicia o vedem ridicată, omenia și cinstea stă pitulată.

Precum eroii noștri prin vărsarea sângelui ni-au câștigat această țară, așa noi, prin jertfrea celor mai scumpe ale noastre, să păstrăm ceea ce ni-au câștigat ei! Se îndreaptă apoi către tinerime și-i zice: Voi, nădejdea țării, faceți jurământ, că veți lupta pentru ca țara noastră să iasă din zodia rea în care începe să intre! Fiți oameni cinștiți, umblați pe calea adevărului și a dreptății și faceți, ca astfel țara noastră să înflorească și crească.

După frumoasa vorbire a părintelui canonic școlarii din clasa a opta au depus o cunună de flori pe mormântul conșcolarului lor Emil Moldovan, feciorul otelierului din Blaj Simion Moldovan, care, dimpreună cu trei frați ai lui, au apărat în 1918 Blajul de săcuii cari voi-au să-l cutropească. Și cum bietul băiat era mai fraged, abia de 18 ani, l-au prins și l-au bătut săcuii, încât, după câteva luni de chinuri, a murit.

Tot așa au făcut și elevii din clasa a șaptea. Și ei au așezat o cunună pe mormântul colegului lor Teodor Pascu, care tot pe vremea acelei revoluții a fost împușcat.

Pe mormintele celorlalți eroi, înșiruiți în simiterul Blajului în câteva șire drepte, ca la bătaie, s'au așezat flori și câte o lacrimă fierbinte, lacrimă curată de recunoștință. Ai lor sunt departe și de acolo poate se vor fi gândind la ei, la aceste morminte mult grăitoare.

Oricine are ceva de vândut ori de cum-părat, să publice în „Unirea Poporului”, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei, la partea dreaptă, și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Bani se trimit înainte.

Grăunțe sufletești.

Cum lucrează Sfântul Spirit în sufletele noastre prin harul sfinților.

„Izvor de apă curgătoare în viața de veci” fiind harul sfinților, în clipita în care a intrat în sufletele noastre, schimbă viața de mai înainte a sufletului și-i dă o nouă viață. Și iată cum ni-o schimbă: 1., ne curățește de păcatele cele grele, 2., ne împreună cu Dumnezeu și face din noi o biserică a lui Dumnezeu 3., puterile sufletului nostru le întărește și ne dă o mulțime de virtuți. 4., ne dăruiește adevărată mulțumire și îndestulare sufletească 5., ni-l dă pe Dumnezeu Spiritul Sfânt ca învățător și crescător 6., ne îndeamnă la fapte bune, pe cari apoi ni-le face vrednice de răsplătă cerească și 7., ne face fi ai lui Dumnezeu și moșteni ai împărăției cerurilor.

Pentruca să înțelegem însă cât mai bine aceste lucrări ale harului sfinților, trebuie să le tâlmăcesc cât mai amănunțit, ca tot creștinul să înțeleagă, ce mare fericire este, a-și câștiga acest har. Și când te gândești, cât de ușor se poate câștiga, și-se pare o adevărată nebulie a nu te spovedi și astfel a nu-l câștiga.

Așadar harul sfinților ne curățește de toate păcatele cele grele.

Precum fierul ruginit, băgat în foc, pierde îndată toată rugina, așa se curăță și sufletul de păcate, îndatăce a intrat în focul Spiritului Sfânt. Precum ziua nu poate să stea alături de noapte, așa nici harul sfinților alături de păcat. În sufletul omului plin de har sfinților locuiește Dumnezeu Spiritul Sfânt, pe când în acela al omului păcătos — diavolul.

Dar atunci se naște întrebarea, cum de

oameni, cari cu siguranță au avut cândva har sfinților, au recăzut iarăși în păcate. Tâlmăcirea e foarte ușoară: harul sfinților vindecă sufletul și nu carnea. Iară în această parte a omului, adică în carne, este și se sălășluiește, după cum spune sfântul apostol Pavel, pofta nesăbuită după plăcerile trupului și ale cărnii. De aceea rămâne, chiar și în inima celui mai mare sfânt, aplecarea spre rău, adică spre păcat. Iată cât de minunat o arată și o mărturisește aceasta însuș marele apostol al neamurilor, sfântul Pavel: „Iară știm că legea e spirituală (dată de Spiritul sfânt): însă eu sunt trupesc, vândut păcatului... Știu, că nu locuiește întru mine, adică în trupul meu, ce este bun. Căci e în mine voința să fac binele, dar a-l face nu pot. Pentrucă nu fac binele, care-l voiesc, ci răul, care nu-l voiesc, acela-l fac. Iară de fac ceea ce nu voiesc, iată nu fac eu aceasta, ci păcatul, care locuiește întru mine. Drept aceea când voiesc să fac binele, aflu această lege: că răul este în mine. Căci împreună mă veselesc cu legea lui Dumnezeu după omul cel dinlăuntru, însă văd altă lege întru mădularele mele, luptând împotriva legii minții mele, și dându-mă pe mine rob legii păcatului, care este întru mădulările mele. Ticălos om sunt eu, cine mă va izbăvi de trupul morții a-cestuia?” (Rom. 7, 14 și 18—24).

Acelaș lucru îl mărturisește și unul dintre cei mai mari sfinți ai bisericii apusene, sfântul Augustin: „Pofta trupului se poate micșora în viața aceasta, nimici însă niciodată”.

Și acum, pentruca a lăsat-o Dumnezeu aceasta? Că doară fără știrea lui Dumnezeu nici un fir de păr nu ni-se clătește din cap.

Dumnezeu a îngăduit această poftă, pentruca omul să recunoască el însuși, cât este de stricacios păcatul și pentruca să-i dea prilej de a-și câștiga vrednicii pentru împărăția cerurilor.

Părintele Iuliu.

Binevoitorii și sprijinitorii gazetei noastre plătesc abonament 150 lei pe an

Foia „UNIRII POPORULUI”

Oitul.

Oitule, Oitețule,
Oitule, câine spurcat,
Ce vii așa turburat?
Au la coadă te-a plouat
De-mi vii așa mâniaț,
Și eu sânge amestecat:
Tot cu sânge de haiduci,
Cu căpestre de cai murgi?

Oitule, Oitețule,
Săcați-ar pârăiele,
Să raniție pietrile,
Să trec cu picioarele,
Să mai văd copilele,
Tot copile mărunțele,
Și la gături cu mărgele,
Pe pofta inimii mele!

G. Dem. Teodorescu*

* G. M. Teodorescu născut la 1849 la București, a murit la 1900, este unul dintre cei mai vestiți străngători de cântece și povești populare. Umblând pretutindeni, ascultând, neobosit, pe la hori și șezători, a adunat, ca o albină, o mulțime de cântece, strigături, povești și descântece populare și le-a dat la iveală în cartea sa: „Poezii populare române”. Din această carte dăm și noi frumoasa poezie de mai sus.

Pocăința beivului.

Un bețiv odinioară — dar eu zic că se putea
Chiar și ne-bețiv să fie, ei să tragă la măsea
Că el alta nu făcea

Ci căta numai să bea —

Cum trecea pe lângă-o crâșmă, ori pe lâng-o
[băcănie

Și paharele cu ochiul îi făceau, par'că să vie.
Vrea să intre, dar își zice:

„O! Părdalnică de gură
„N'o să-ți vii odată 'n minte
„Să te lași de băutura?!”
„Văd și eu c'aici e crâșmă
„Și sunt sticle și butoaie,
„Ce-ar putea să-ți ude gâtul
„Și picioarele să-ți moaie;
„Dar, la dracul, e rușinel
„Haide, fii și tu bărbat!
„Nu intra, ci treci alături,
„Ca și cum ai fi uitat.
„Zi: nu voi, și treci 'nainte,
„Și-o să vezi că merge bine.
„Inceputu-i anevoe
„Urma vine dela sine“

Și zicând astfel în sine-și, se trezi c'a și trecut
Dela crâșmă hăt departe, precum planul și-a
[făcut

Și volos de-așa ispravă când văzu de bucurie
Că mai are el într'însul încă-atâta bărbăție
Zice:

„Bravo, dragă gură,
„Ia, acumă văd și eu
„Că-s stăpân deplin pe mine,
„Ca să beu ori să nu beu.
„Ce să-ți fac, iubito, spune? —
„Nu știu cum să-ți mulțumesc
„Că trecuși de crâșmă-alături!!
„Hai 'napoi să te cinstesc.
Th. Speranția*).

Induioșare.

Se înădise țiganul să se ducă la nașă-să
tot cam pe la vremea mâncării. Cela, ca ră
mănuș, nu putea să nu-și cheme finul la masă

Azi așa, mâine așa, dela o vreme s'a luat
de gânduri, nu putea să ospăteze odată fără
clopot la ureche.

— Măi, tare și-i soacra...
— Las'o să trăiască, că-i bună...
— Te cred...

Odată spune vecinului ce pățește el cu
țiganul, tânguindu-se că nu știe cum să se
scape de fin.

— Lasă-mă pe mine...
— Cum!

* Th. D. Speranția este un scriitor de anecdote
adecă glume, pe cari le cetește lumea foarte cu drag
Cărțile DSale au trecut în zeci de mii de exemplare,
pentruca cine le ia odată în mână, nu le mai pune jos
DSa trăiește și astăzi la București, este inspector p
școli și are 69 de ani.

CUM STA LUMEA ȘI ȚARA.

Din parlament.

Cuvântarea dlui IULIU MANIU la Reforma administrativă.

După furtunoasele ședințe din Parlament, acum, când opoziția unită a pornit o luptă atât de viguroasă împotriva guvernului liberal, camera deputaților a avut prilejul să asculte, vreme de patru ceasuri, o cuvântare, cum rareori se obișnuște în Parlamentul nostru. A vorbit dl Iuliu Maniu, președintele partidului național la Reforma administrativă.

La această ședință a Parlamentului erau de față toți miniștrii, în frunte cu însuș primministrul, dl Ion I. C. Brătianu, care a venit să asculte cuvântarea dlui Iuliu Maniu.

Președintele partidului național, dl Iuliu Maniu, a fost primit la tribună cu călduroase aplauze și strălucita sa cuvântare a fost mereu întreruptă de aplauzele deputaților din opoziția unită.

Dl Iuliu Maniu începe cuvântarea, arătând, că vorbește în numele opoziției unite, care este împotriva legii administrative cu care dl primministru vrea să ferească țara.

După planul de lege al dlui Ionel Brătianu poporul nu se administrează singur, ci se hotărăște totul dela București despre el și fără de el. Numai o guvernare de sine poate să fie bună. De aceea populația României mari, care în feluritele ținuturi s'a bucurat sub vechile stăpâniri de aceste drepturi, nu vrea cu nici un preț să abdică de drepturile sale. Dar legea trebuie făcută de oameni cari cunosc bine țara întreagă. Nici guvernul generalului Averescu nici al dlui Brătianu n'au lucrat așa. — Dl general Averescu a trimis o comisie în Italia, să vadă cum s'a făcut și înfăptuit acolo unirea înainte cu vre'o 70 de ani. Tot asemenea și liberalii, au de gând un lucru,

însă nu știu cum să-l ducă la îndeplinire. Spune despre Consiliul Dirigent că întocmise un plan de lege administrativă cu mult mai bun și mai potrivit, dar care s'a prăpădit de către guvernul generalului Averescu.

Arată, că, mulțumită acestui plan de lege, Consiliul Dirigent a condus și guvernat țara, în vremurile cele mai grele și mai tulburi, fără armată și bărbații conducători au avut vreme să facă și multe legiuri bune și folositoare pentru întreg poporul.

Dl Iuliu Maniu arată greșelile numeroase ale planului de lege al dlui Brătianu, dovedind că guvernul vrea să facă numai un chip de lege, dar nu lege adevărată.

Dl Maniu își sfârșește cuvântarea stăruind în calde cuvinte asupra unirei noastre naționale. Amintește o cuvântare a primului ministru, care găsește întreagă vrednicia unirii în tratatul de război și alianță a vechiului regat în legătură cu această cuvântare fruntașul ardelean arată întreagă recunoștința Ardealului față de marii patrioți și viteaza armată a vechiului regat, dar spune, că Ardealul prețuște Alba Iulia cu strălucita ei adunare dela 1 Decembrie 1918 — ca izvor de drept al unirii, care astfel trebuie prețuit de întreaga lume.

Pentru interese politice nu e bine să se atingă izvoarele de drept ale neamului, căci se cuvine să i-se recunoască fiecărui ținut românesc vrednicia de care a dat dovadă pentru a se uni cu țara mamă. —

Cuvântarea dlui Iuliu Maniu a fost acoperită de furtunoase aplauze din partea tuturor deputaților.

Primul ministru a ținut să răspundă îndată dlui Maniu, spunând că a ascultat cu multă luare aminte interesanta cuvântare a fruntașului ardelean, dar fiind prea târziu, după ce dl Maniu a ținut o vorbire așa lungă, nu poate să-i răspundă decât numai la unele din cele amintite de către dl Maniu.

Recunoaște multe din cele spuse de către dl Maniu de adevărate, dar se desvinovățește spunând, că le-a plănit cu cele mai bune gânduri și simțăminte. Iar față de unirea dela Alba Iulia, Cernăuți și Chișinău își arată toată recunoștința și le socotește și dânsul, asemeni dlui Maniu, izvoare de drept pentru unirea tuturor Românilor într'o singură țară. Astfel s'a isprăvit cu discuția legii administrative.

Din lumea largă.

Conferința marilor puteri cere desarmarea Germaniei.

Conferința marilor puteri a ajuns la o înțelegere deplină față de nota care va fi trimisă Germaniei în privința desarmării.

S'a hotărât să i-se trimită Germaniei două note. În cea dintâi aliații îi trimit vorbă, că ținutul ocupat în Polonia nu poate fi eliberat până când Germania nu-și îndeplinește îndatoririle sale cu privire la desarmare.

A doua notă cuprinde lista încălcărilor de îndatoriri pe cari și le-a luat față de aliați.

Amândouă notele au fost trimise la Berlin. Acum se așteaptă răspunsul Germaniei. Se va vedea ce vrea Hindenburg: război sau pace. Marii aliați cari au câștigat și au dăruit lumii pacea cu mari jertfe de vieți omenești, nu vor îngădui cu nici un preț ca aceasta pace să fie sgândărită și primejduită de trufia bătrânului general al «Kaiserului» Wilhelm!

Ministrul afacerilor străine, al Bulgariei, la București.

Dl Kalfoff, ministrul afacerilor străine al Bulgariei a fost în săptămâna trecută oaspele Bucureștilor. A venit în România după ce a fost tot în călătorie oficială la Praga, Belgrad și Paris. Scopul călătoriei sale este, să ceară guvernelor Micii Înțelegeri sprijinul și sfatul lor în lupta care a pornit-o Bulgaria împotriva comunistilor, cari amenință liniștea și ordinea în Bulgaria și pacea popoarelor vecine.

În acest scop Bulgaria are lipsă încă de cei 10,000 de milițieni pe cari i-a chemat sub arme, acum nu de mult, când comunistii încercaseră să aprindă focul revoluției în Bulgaria.

Îndrăzneala lor a fost însă repede înăbușită, iar capii comunistilor au fost aspru pedepsiți, unii cu închisoare grea, alții judecați la moarte. Până acum Mica Înțelegere n'a luat încă nici o hotărâre. Dacă va fi lipsă vor da ascultare cererei Bulgariei și vor aviza despre aceasta pe marii aliați.

Fostul patriarh al Constantinopolului. Fostul patriarh al Constantinopolului, alungat din scaunul său, ca aproape toți înaintașii săi, de către turci, în sfârșit și-a dat abdicarea și s'a retras într'o insulă grecească. Urmează acum să se aleagă altul, care, dacă turcii nu l-or vrea, iarăși va fi silit să se retragă. Și când te gândești la patriarhul Romei, la Papa dela Roma, — ce mare deosebire e între acești doi patriarhi! Cel dela Roma, de sine stătător, cap al tuturor creștinilor catolici, cinstit și iubit de o lume întreagă, chiar și de regi și împărați — cel dela Constantinopol, stăpân peste greci, numai cu numele și peste cicalați neuniți, alungat din scaun, bajocorit de un guvern păgân. Mare deosebire, nu-i așa?

— Măine, la vremea mesei, trimite un băiat să-mi dea de veste.

— Ș'apoi?

— Ii pricepe tu atunci...

A doua zi la prânz țiganul la ușă. — Nu trece mult și pică și vecinul.

Cum s'au văzut, de tot pe dragoste:

— Ce mai faci, cum o învârtești...

Ș'apoi întorcându-se către gazdă:

— Da știi că ți-i fudul finul?

— Eu?

Face țiganul mirat.

— Iaca niciodată nu vii să mănânci la mine și dă, n'oiu avea eu bunurile lui Iov, da de ospăta un creștin tot se găsește pe masa mea...

— Numai să-mi fi spus, românico, că la mine nu încapе fudulie...

— Atunci ai de mănâncă azi cu noi

Și românul face din ochi gazdei.

— Ba nu vecine, azi e al meu.

— Ba al meu.

Incep a trage unul de-o mână și altul de cealaltă. Țiganului îi radeau buzele de îngâmfare.

— Da la tine n'a mănecat deajuns până acum?

Mâna țiganului mai să ieasă din umere de smucitură.

— Vezi că noi ne nemurim...

Cealaltă spată se cutremură și ea de altă sdruncinare. Sfada se întărește.

— Că numai tu crezi că poți ospăta lumea...

— D'apoi, tu calicule?

Din ceartă ajung la bătaie. Se întindeau peste capul țiganului, dar loviturile se opreau tot la mijloc. După un timp de pisală, țiganul îngână cu milă dintre ei:

— Măi, nu vă omoriți pentru mine...

Ion Adam*.

Moartea elevei Mărioara Răhăian.

În legătură cu știrea noastră din numărul trecut despre moartea nefericită a elevei Mărioara Răhăian am aflat, că ea nu s'a împușcat de frica examenului, ci pentru că a prigunit-o o profesoară din Vechiul Regat, venită de curând la Târgul-Mureș. Familia a și făcut pașii de lipsă, ca profesoara să fie pedepsită. Cauza se află la tribunalul din Târgul-Mureș.

Nu s'a împușcat nici fiindcă era elevă slabă, pentru că la Târgul-Mureș a avut bursă, iară bursă (stipendiu) nu au, decât elevii buni. Știrea noastră am luat-o dintr'o foaie unguerească din Cluj.

*) Ion Adam a fost întâi învățător la sate, mai apoi judecător la Constanța. Fiind la sate a prins din gura poporului câteva glume și sfătoșenii, pe cari le-a dat la lumina tiparului în cartea sa «Pe lângă vatră», din care dăm și noi această drăguță glumă. A murit ca om tânăr, spre marea pagubă a neamului, care ar fi avut mare lipsă de el.

Procesul studentului

Corneliu Zelea Codreanu.

— Poporul, prin glasul juraților din județul Mehedinți, s'a rostit, că nu e vrednic de pedeapsă acest tânăr. —

Cetitorii noștri își mai aduc aminte, cum anul trecut studentul Corneliu Zelea Codreanu d-la Iași, — celce înainte cu doi ani a vorbit în numele studenților la noi la Blaj, la piatra libertății —, a omorât, cu un foc de revolver, pe prefectul poliției din Iași, Manciu, și a rănit pe doi polițiști. Corneliu Zelea Codreanu s'a predat însuși în mâinile judecătorilor și a fost închis numai decăt, iară la începutul primăverii erau să-l judece la Focșani.

Dupăce însă la Focșani atâta lume s'a adunat încât toți jidovii erau să piară de frică, iară de altă parte nici n'au apărut toți martorii, curtea cu jurați a amânat procesul pe luna lui Maiu, și ministerul l-a mutat în orașul românesc Turnu-Severin, unde sunt mai puțini jidovi și astfel nu era primejdie să li-se întâmple ceva.

Săptămâna trecută s'a început apoi procesul înaintea curții cu jurați din Turnu-Severin.

Atâta lume se adunase la acest proces cum n'a mai văzut orașul poate nici odată. Numai advocați s'au înscris nu mai puțin de 19 mii 600. Pentru încunjurarea frecărilor guvernul a trimis armată ca pentru vremea de războiu. Dar armata n'a avut de lucru. Toată lumea s'a purtat cum se poate mai românește și mai vrednic.

Apărarea lui Codreanu.

Foarte frumos s'a apărât Codreanu. El a mărturisit, că e adevărat că a omorât pe Manciu și a rănit pe polițaii Klos și Hușanu. Asta însă a făcut-o pentrucă acest Manciu a fost un adevărat călău al studenților creștini și a fost un vândut jidovilor. Studenții din Iași voiau, să-și zidească un cămin al lor propriu. S'au hotărât să-și facă ei înșiși cărămizile. Dară Manciu era tot în urma lor și, pe care cum îl prindea îl ducea la poliție, îl tortura, îl bătea la tălpi și-l aproape omorea. Așa a făcut și cu Codreanu în Maiu. În Octomvrie un prientin de al lui Codreanu a avut un proces, la care a mers și Codreanu. Era de față și Manciu jidovitul. Manciu se uita cu ură la studenți și-i injura. Pentrucă câteva vorbe aruncate de Codreanu Manciu a dat poruncă să-l aresteze pe Codreanu, care, știind ce-l așteaptă în temniță, a scos revolverul și l-a împușcat atât pe Manciu, cât și pe Klos și pe Hușanu. Manciu a murit, ceilalți s'au vindecat.

Toată această manie însă a venit de acolo, că Codreanu era conducătorul studenților creștini, cari și-au pus în gând să selupte împotriva jidovilor din țară, iară Manciu, vândutul jidovilor, li prigonea mai altfel decât pe nește hoți și ucigași.

Ce spun martorii.

Toți martorii au mărturisit, că Codreanu este un tânăr foarte blând, cinstit, harnic, cuminte, dar iubitor de țară și de neam. Pe când Manciu a fost un adevărat călău, care a bătut pe mai mulți inși până i-a făcut neoameni. Pe feciorul maiorului Ambroziu l-a bătut până i-a spart doba urechii și copilul a rămas surd de urechea dreaptă. Pe copilul maiorului Dimitriu l-a pus în lanțuri și l-a ridicat cu picioarele în sus și cu capul într'un vas cu apă și apoi a început să-l bată. Manciu era omul jidanilor și președinte de onoare al societății jidovești a Macabeilor.

Cine au fost apărătorii.

Nu este oraș mai de seamă din România, care să nu-și fi trimis pe cineva de apărător la proces. Au vorbit apoi mai mulți profesori universitari, și câte un împuternicit al Ardealului, Basarabiei și Bucovinei. Manciu n'a avut decăt un singur apărător, pe avocatul Costa-Foru, român care și-a măritat fata după un jidov.

Cuvântul juraților.

După ascultarea tuturor martorilor și advocaților președintele curții cu jurați a pus întrebările, la cari aveau să răspundă jurații. Cum fiecare dintre jurați purta pe piept crucea numită „svastica“, toată lumea era sigură că nici un jurat nu va vota împotriva lui Codreanu. Și așa s'a și întâmplat. Toți într'un glas au spus că Codreanu e nevinovat. Pe baza aceasta președintele Curții cu jurați l-a achitat (iertat) pe Codreanu, pe care publicul din sală era aproape să-l îngroape în flori.

Invățăminte.

Neamul românesc începe a băga de seamă, ce primejdie sunt pentru țară jidovii. Primejdia aceasta au simțit-o și au propovădit-o mai întâiu tinerii studenți universitari, cu focul lor tineresc. Ei n'au făcut altceva decât au atras luarea aminte a lumii asupra viersurilor marelui Eminescu:

„Cine a-ndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii“

și „Dela Nistru pân' la Tisa
Tot românul plânsu-mi-s'a,
Că nu mai poate străbate
De atâta străinătate“.

Basarabia e cutropită de jidovi, numai în Chișinău sunt la 200 de mii, mai mulți ca în întreagă Palestina. Tot așa e în Moldova, Bucovina și Maramureș. Aceste „lipitori ale satelor“, cum i-a numit marele nostru poet Alexandri, nu numai că ne sug sângele și ne sărăcesc, ci ne și ponegresc și ne terfelesc țara și lucră din răspuțeri să ni-o chiar nimicească.

Neamul românesc s'a trezit, nu mai vrea să fie rob în pământul său propriu. Aceasta a dovedit-o țara întreagă acuma, cu prilejul acestui mare proces; aceasta au spus-o într'un mod atât de sărbătorec jurații din județul Mehedinți.

Jidovii ar putea să invețe din acest proces un lucru: La noi în țară pot trăi cinstit, dar să nu fie obraznici, să nu ne sugă sângele, să nu fie trădători nici dușmani, să nu fie în în Ardeal unguri, în Bucovina nemți și în Basarabia ruși, ci să fie jidovi cinstiți, altfel poporul nostru, trezit la conștiință națională, li va mătura și-i va alunga din țară.

DE PRIN SATE

Din Filpișul mic

— Binecuvântarea bisericii celei noue. — Bunătatea unui domn străin de neamul nostru. — Teatru și concert. — Hărnicia filpișenilor. —

Parohia gr-cat. Filpișul mic a avut o sărbătoare, a doua zi de sf. Paști, cum nu a mai văzut această comună. Deși puțini credincioși — abia 60 familii —, ei și-au pus toate puterile și, sub conducerea harnicului preot Ioan Rațiu, au zidit o biserică frumoasă. Au coborât-o din vârful dealului unde era, și au zidit una nouă în mijlocul comunei, în locul cel mai frumos. A doua zi de sf. Paști, la orele 8 întreg poporul, Români și Unguri, ies în capul satului, spre a întâmpina pe împuternicitul Ex. Sale, a mitropolitului dela Blaj, în persoana P. O. D. Dionisiu P. Decei, protopop în Teaca. La depărtare de 1 km. de comună îl întâmpină

călăreții. În capul satului bineventează învățătorul de stat Teodor Cioloca, iar preotul reformat, în numele poporului ce-l păstorește, se alătură cu bucurie la sărbătoarea ce o au azi frații Români consăteni. Tot poporul, cu protopopul și dna în frunte, se oprește înaintea bisericii nouă, unde-i întâmpină adm. interim. al Filpișului mic, fiu al acestei comune: Ioan Dredețian, parohul Socolului. De aci 5 preoți și 2 lectori, cu întreg poporul și cărturarii, se îndreaptă către biserica veche, dela care luându-și adio adm. par. interimal ridică sfânta cuminecătură și o duce în biserica nouă. Aci se face sfințirea apei, se binecuvântă clopotul nou adus și cel vechiu, pe cum și clopotul dela clopotnița romano-catolică.

Biserica tixită de popor, din Filpiș și satele vecine, admirând hărnicia acestui popor mic la număr, dar mare la credință și la fapte

Predică pe înțelesul tuturor protopopul tractual, Dionisiu P. Decei. E ascultat de toți și lacrimi varsă poporul la vorbele Lui. După priciasnă ia cuvântul fostul paroh al acestei parohii Ioan Rațiu, sub care s'a edificat biserica și își ia adio dela aceia pe cari 38 de ani i-a păstorit, acum fiind paroh în Filpișul mare.

Poporenilor, tineri și bătrâni, le pare rău din sufletul lor că se depărtează părintele Rațiu dela ei, se mângăie însă cu faptul că fiind aproape de ei, aleargă cu toată ocaziunea iară la El, și li mângăie și li sfătuește, ca și când era între ei.

Adm. par. interimal Ioan Dredețian mulțamește tuturor, cari prin colecte i-au ajutat pe acești oameni, să-și ridice locul de închinare în care se află azi. În special mulțamește dlui conte (grof) Arthur Teleki din Tonciu, din a cărui dărnicie și-au putut Români gr.-cat ridica biserica pe acest loc frumos. Dsa a cinstit această grădină, ca loc de zidire a bis. gr-cat. Române. Mai mult, dl conte a mai cinstit bisericii și material lemnos, care, cu grădină cu tot, se prefuește în 50—60,000 Lei. Publicul, când s'au spus toate acestea, erumpe în „să trăiască“. Ca binefăcător al acestei bisericii dl conte a luat parte la sfințirea bisericii.

După terminarea sf. slujbe poporul se împrăstie la ale sale, iar cărturarii, în frunte cu dl protopop și dna, precum și dl conte Arthur Teleki, iau masa la școală. Aci voie bună și profunde mulțămiri Ex. Sale, prea bunului nostru metropolit, pentru cuvintele de părintească grijă și îmbărbătare trimisă acestei parohii, prin protopopul tractual, care începe și ruful toastelor în onoarea Ex. Sale. Aici a vorbit și dl conte Teleki, pentru buna înțelegere între Români și Ungurii din această comună, promițând, că dacă aceasta o va vedea și de aci înainte, El nu va înceta a fi tot cel ce a fost pentru această comună.

După masă se face vecernia cu mare pompă.

După vecerne se predă teatru și cântări cu tineretul din Filpișul mic. Merită să fie amintit zelul și insuleșirea învățătorului Teodor Cioloca, care a învățat așa de bine și frumos tineretul, de ne-a pricinuit atfta plăcere în aceea seară. Cu acești tineri putea pași pe orice bină, că numai laudă ar fi secerat, ca și în Filpișul mic.

Așa s'a încheiat sărbătoarea duplă de a doua zi de Paști în Filpișul mic — tractul Fărăgău, județul Cojocna.

Pildă vie ne poate servi tuturor această parohie și conducătorii ei. Să nu ne dăm înapoi, credință având din că aceasta ies faptele bune și mărețe cum au ieșit la cei din Filpișul mic.

Unul din cei de față.

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI“

O sărbătoare cu tâlc.

Dumineca trecută a fost Dumineca sfinților și de Dumnezeu purtătorilor 318 părinți celor din sinodul dela Nicea. Sinodul, despre care e vorba, s'a ținut însă la anul 325 în orașul Nicea (astăzi Ismik) din Asia mică; așa că anul acesta se împlinesc 1600 de ani de când s'au adunat cei 318 viădici la acel sinod.

Ce se întâmplase? Trăia pe vremea aceea un preot cu numele *Ariu*. Acest preot a propovăduit o învățătură cu totul străină, și anume: „Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul, nu este din veci, el nu este de o ființă cu Tatăl, ci este o făptură a Tatălui. Așadară Isus nu este Dumnezeu adevărat, dară prin voință tare s'a ridicat la o așa desăvârșire, încât Dumnezeu l-a primit de fiul său, l-a făcut Dumnezeu, și acum oamenii se roagă către dânsul ca la un Dumnezeu”. — Această învățătură a lui Ariu este cu totul potrivnică bisericii noastre, de aceea s'au adunat cei 318 viădici la Nicea și au desbătut vreme îndelungată, până au arătat care este adevărata învățătură a bisericii. Învățăturile lui Ariu le-au dovedit de greșite, pe el însuși l-au declarat eretic, iară la „Cred într'unul Dumnezeu” au adaus după „și într'unul Domn Isus Hristos, fiul lui Dumnezeu”, pe: „unul născut, carele din Tatăl s'a născut mai înainte de toți vecii, lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut iar nu făcut, cel de o ființă cu Tatăl, prin carele toate s'au făcut”. Și fiindcă învățătura lui Ariu s'a răspândit numai în părțile Răsăritului, în biserica răsăriteană „Cred într'unul” se zice până în ziua de astăzi așa cum s'a hotărât și s'a adaus la Nicea, pe când în biserica apuseană se zice cum l-au făcut apostolii.

Numai știindu-le acestea vom înțelege, pentru ce cântă biserica noastră la vecernia acestei Dumineci: „Din pântec te-ai născut mai înainte de luceafăr, din Tată fără de mamă mai înainte de veci, măcar că făptură, iară nu Dumnezeu pe tine Ariu te vestește, cu îndrăzneală, amestecându-te nebunește pe tine făcătorul cu făpturile, materia focului de veci luiși agonisind. Iară adunarea cea din Nicea Fiul al lui Dumnezeu te-a vestit Doamne, împreună domnitor cu Tatăl și cu Spiritul”.

Biblia dela Blaj.

— Ce ne scrie un vechiu ceilor. —

Impăratul Ptolomeiu Filadelf al Egiptului, vînd să-și împodobească biblioteca sa cu cea mai bună Biblie, a aflat, că Biblia celor 72 de dascăli e cea mai bună. Eu de 32 de ani am tot cercat toate Bibliile ca să am și eu pe cea mai bună.

Întăia dată am cunoscut Biblia de Blaj. Tipărită la 1795. Vrînd să am și eu una a mea, fiind trecută aceasta ediție, n'am putut să o am, numai imprumut. Când ceteam mai cu drag, trebuia să o dau înapoi: Mi-am luat Biblia de Buzău tip. la 1854. Însă nu-i ca cea de Blaj: Mi-am luat Biblia Sfântului Sinod, tipărită în București la 1914, am luat Biblia mitropolitului Andrei Șaguna, am cercetat toate Bibliile pocăiților, însă toate au destule scăderi. Cât e de departe ceriul de pământ atât sunt de departe toate Bibliile de Biblia de Blaj tip. la 1795. Dacă ași avea atîta avuție ca să pot acoperi speșele tiparului și a hîrtiei, ași da toată avuția mea și mi-aș face o singură Biblie numai pentru mine, dacă la alți creștini nu le trebuie cea mai bună Biblie. Cine voește să aște adevărul, cetească și le cerceteze precum eu.

Am dorit să am noul Testament în format mic. Întăiu am cunoscut pe al pocăiților cu li-

tere mici de tot. Nu mi-a plăcut. După aceea a scos biserica ortodoxă altul mai bun: poate fi mulțămît cu el oricare creștin. Acum au scos mai marii Bisericii noastre altul și mai bun. Cine vrea să aibă în buzunar cea mai bună carte, să cetească Noul Testament dela Oradie. Are toate îndreptările și ar fi bine să nu lipsască această carte din casa nici unui creștin. Fie bine primită jertfa Preasfântului Episcop dela Oradie și osteneala dlui dr. Ioan Bălan, canonic în Blaj. Am probat a băga aceasta folositoare carte, Noul Testament, și în casele pocăiților; mi-a trecut o sabie prin inimă când au zis că nu o primesc că nu e bună. Ar face bine toți pocăiții să ne dovedească că unde e greșită Biblia noastră, și ai noștri să le arate, unde e greșită a lor. Eu nu laud pe unii și să defaim pe alții, numai să cetească fie care cetitor Noul Testament al pocăiților și Noul Testament al bisericii drept credincioasă catolică și va vedea el singur, care e cel mai bun.

Al tuturor iubitorilor de cetire a sfintei Scripturi de binevoitor: *Gheorghe Cupcea*, plugar, comuna Breb, jud. Maramureșului.

Cunoștințe folositoare.

Vitele când se umflă, să radem săpun, să tăiem bucățele de usturoi și să le punem în făină de mălaiu. Le amestecăm bine cu oțet de vin. Aceasta beutură o turnăm pe gâtul vitei și după aceea o alungăm. Vita se vindecă de bună seamă.

Gălbănarea oilor. Când oile sufer de gălbănare, să luăm pleavă de căneapă netopită și s'o uscăm bine. Inchidem oile într'un grajd și le afumăm cu aceasta pleavă. Oile vor începe să strănute și vor scăpa de boală.

Hemeiul pus în mîncarea oilor încă e bun. Le vindecă de boală și le întărește.

Durerea de gât a mieilor. Adeseori, din cauza răcelii, mieii au durere în gât, sau vermi în nas. Să mestecăm sare, coajă de stăjar zdrobită și piele de cal mort arsă și să o dăm mieilor s'o mănânce. Se vor curăți de boală.

Păduchii albinelor. Sunt păduchi mici de formă rotundă, de culoare ruginie, fără ochi și fără aripi. Trăiesc în coșnițele cu albine. Se pun pe pieptul albinei. Le place să atace mai ales matca și trântorii. Matca atăcată nu mai pune ouă, iar albinele nu mai lucrează. Astfel stupul slăbește.

Să căutăm matca și s'o curățim de păduchi. Pe fundul coșniței să punem naftalină. Într'o singură noapte păduchii se vor prăpădi. După 10 zile să punem din nou naftalină, să se prăpădească și cei ce ar mai fi ieșit din oue.

Noul mers al trenurilor.

Incepînd cu 5 Iunie e. circulația trenurilor prin gara Blaj este următoarea:

Spre București:		Spre Cluj:	
Acc.	202 (Arad) 6:08	Acc.	201 (Arad) 0:01
Pers.	326 7:28	Pers.	325 5:48
Acc.	402 10:42	Express	31 7:23
Orient ¹⁾	2 (Arad) 12:09	Pers.	327 12:57
Pers.	328 15:52	Orient ²⁾	1 (Arad) 18:15
Express	32 23:08	Acc.	401 20:22
Pers.	428 23:19	Pers.	427 21:42

Târnavă mică:

Pleacă:	Mixt 3015 7:40	Sorește:	Pers. 334 9:57
	Pers. 333 14:—		Mixt 3016 19:56

¹⁾ Trenul 2 pleacă numai Lunea, Joia și Sâmbăta.
²⁾ Trenul 1 pleacă numai Lunea, Miercurea și Vineresă.

Frați săteni, țineți minte, gazeta voastră e „Unirea Poporului”

Știrile Săptămânii.

Indemnați pe vecinii și cunoșcuți, să aboneze și dânsii „Unirea Poporului”, foale vechi și cinstită, care scrie pe înțelesul poporului.

Dorim tuturor colaboratorilor și cetitorilor noștri, ca sfintele sărbători ale Rusaliilor să le petreacă în pace, sănătate și deplină fericire sufletească.

Adunarea generală a cooperativei „Ajutorul” din Blaj. Duminecă în 31 Maiu s'a ținut adunarea generală a cooperativei „Ajutorul” din Blaj. Din rapoartele citite s'a văzut că această boltiță a făcut mult bine, nu numai Blajului ci și comunelor din jur. Dacă nu era această cooperativă, piața Blajului era mult mai scumpă: zahărul, cafeaua, săpunul, dar mai cu seamă lemnele și fărina cooperativa „Ajutorul” le-a ieftinit în Blaj. Și toate le vinde această cooperativă mai ieftin, pentru că este făcută nu ca să câștige proprietarii ci cumpărătorii.

La adunarea de Duminecă s'a hotărât, ca această cooperativă să se lărgească și să aibă aici la Blaj un mare magazin, din care să ducă mărfuri toate cooperativele din județ.

Noi îi dorim mulți ani cu bine, conducătorilor le mulțumim pentru munca grea pe care au făcut-o, aproape în cinste, iară pe cetitori îi indemnăm să o sprijinească.

Plin de ură și de răutate. Cine? Ia vedeți Dvoastră și judecați!

Zilele trecute a vorbit în parlamentul României dl Maniu. În alt loc al gazetei noastre veți afla pe larg ce a spus. Despre această vorbire a zis însuși dl Ionel Brătianu, prim-ministrul României, acolo în parlament, următoarele: „Eu, care nu sunt un orator (vorbitor) abil (îndemănatec), ca dl Maniu, mă felicit că am putut să găsesc cuvintele aceaste, ca să exprim (spun) limpede ceea ce este convingerea mea adâncă”. Apoi: „Trebuie să exprim admirațiunea (vrednicia de a fi privit cu mirare) mea pentru abilitatea (îndemănarea în a vorbi frumos) sa”.

Apare la Cluj o gazetă: „Țara noastră”, scrisă de dl Octavian Goga, fost poet și fost ministru, în care despre această vorbire a dlui Maniu se spune, că de când e parlamentul României o vorbire mai proastă, mai fără vlagă, mai fără suc și mai fără inimă nu s'a spus.

Amândoi acești domni sunt dușmani de moarte ai dlui Maniu, pentru că amândoi știu, că dl Maniu va trebui să vină odată la putere. Judecați însă Dvoastră, care dintre acești doi dușmani e cinstit și care plin de ură și de răutate.

O greșală. În numărul trecut al gazetei noastre s'a străcurat o greșală, din nebăgare de seamă.

În știrea: O nouă ordonanță în ce privește căsătoriile dintre catolicii de rit latin și grecesc s'a cules, în câteva exemplare, greșit după ritul miresei, pe când trebuia: nu după ritul miresei ci al mirelui. În cele mai multe exemplare s'a cules bine, în câteva s'au cules însă greșit. Rugăm deci pe cetitorii noștri, să facă bine și să lerte.

Târg nou. Primăria orașului Făgăraș a înființat al 4-lea târg de vite pe ziua de 15 Martie și târg de marfă pe ziua de 17 Martie a fiecărui an.

O hotărâre minunată a crâșmarilor din Blaj. Deodată cu scumpirea trenurilor proprietarii fabricilor de bere din Ardeal, cari sunt cei mai mulți jidovi, au scumpit berea cu nu mai puțin de 70 la sută. Drept și temeiul la aceasta nu aveau și nu au, pentru că trenurile s'au ridicat numai cu 30 la sută, ceea ce la litru de bere face cam 50 de bani.

Văzându-o aceasta crâșmarii creștini din Blaj, au hotărât, că începând cu 5 Iunie nu mai cumpără bere dela acești jidovi, ci dela creștinii cinstiți cari n'au scumpit berea.

Foarte ușor se poate însă ca jidanii să ieftinească berea până la 5 Iunie. Crâșmarii din Blaj însă nici chiar atunci n-ar trebui să mai cumpere berea rea jidovească, cu atât mai vartos că cea de Azuga, care este românească, este și mult mai bună și mult mai ieftină decât cea jidovească de Turda și de Târgul-Mureș. Iară creștinii noștri ar face foarte bine, dacă nici n-ar mai bea bere jidovească. Cum să îmbogățim noi pe cei ce au obraznicia să ceară judecarea Regelui țărănilor și a celor dela conducerea țării, pe cei ce au cerut ca țara noastră să fie scoasă din șirul țărilor cinstite, pe cei ce ne ponegresc într'una și ne-ar stănge într'o lingură de apă?

Medicii cari vreau să rămână neperitori. Un medic vestit din America a făcut propunerea ca toți medicii cari operează să-și iscălească numele și ziua operației pe partea aceea a trupului bolnav pe care au diris-o. El a și început să se subscrie, găurindu-și ou ae numele în partea aceea a trupului. Nici de acestea nu se aud decât în America.

S'a descoperit un sat de acum 4000 de ani. În comuna Valea lui Mihail de lângă Sătmar câțiva țărani cari sămănau cartofi pe un ogor din apropierea gării au scos din pământ niște case foarte curioase.

Făcându-se săpături mai adânci s'a aflat că acolo a fost, înainte cu 4000 de ani, un sat mare, în care au locuit oameni de neam turanic, neamuri de aproape cu turcii, ungurii și bulgarii.

Drepturile femeilor. Aproape în toate țările femeile cer drept de vot, ba vreau să fie și deputați și senatori. În unele țări și sunt deja femei deputați. În Italia femeile sunt alese deocamdată numai în comitetele orașelor și satelor.

Zilele trecute ministrul prezident al Italiei a ținut însă o vorbire, care poate că nu le va plăcea tuturor femeilor. Și anume el a spus, că recunoaște dreptul femeilor de a fi alegători și chiar alese, dară pretinde ca femeile să-și facă datoria și față de patrie și să cântărească în regulă ca și bărbații.

Și acolo vom ajunge de fapt cu vremea. În viitoarele războaie și femeile vor trebui să ia parte, cu atât mai vartos că războaiele viitoare vor fi tot mai crâncene, și atunci bărbații toți vor trebui să meargă la front, iar la cancelarii vor rămânea femeile și... jidanii.

Pedeapsă de 22 milioane lei. Tribunalul din Oradea-Mare a judecat pe „Banca de credit ungar” din Budapesta și „Aluminium” din Bratea, jud. Bihor, la 22 milioane lei amendă (pedeapsa în bani), pentru că au vândut tot avutul lor băncii românești „Marmarosch-Blank et Comp” și „Miniera” din București cu 55 milioane lei, dară în contract au scris numai 10 milioane, pentru că să înșele statul.

Prin noi înșine. Guvernul a hotărât, ca de aici înainte banii de metal (aur, argint, nichel) să nu se mai bată în țări străine, ci la noi în țară. Prin măsura aceasta țara noastră ar mai cruța câțiva leișori. Întrebarea e însă: când vom ajunge să avem și noi bani de aur și de argint?

Petrecere de vară. Reuniunea Pompierilor voluntari din Blaj va aranja în ziua de 8 Iunie 1925, a II-a zi de Sf. Rusalii, o petrecere de vară în grădina din Veză. Începutul la ora 16. Prețul de intrare: De persoană 20 Lei.

25 de ani de domnie a regelui Italiei. La 7 Iunie a acestui an se împlinesc 25 de ani de domnie a regelui Victor Emanuel al Italiei. Cu acest prilej se vor face mari serbări atât la Roma cât și în întreaga Italia.

O luptă inversunată au început cetățenii orașului Cernăuți (capitala Bucovinei) împotriva neorândușilor și păcatelor din țară. În 24 Maiu au ținut din nou o adunare, sub conducerea profesorului universitar Dr. Radu Sbiera, în care au cerut 1. ca toți oamenii de bine să facă tot ce le stă în putință pentru curmarea relelor și ale nedreptăților ce stăpânesc în țara noastră; 2. ca să se facă cercetare la conducerea orașului Cernăuți, cine a furat și cât din averea orașului, iar hoții să-și primească pedeapsa; 3. să se revizuească taxele comunale; 4. să se facă alegeri libere de primar și de consiliu comunal; 5. toate gazetele din țară să publice aceste hotărâri; 6. Majestatea Sa Regele să-l primească pe dl prof. Sbiera, care-i va arăta cum stau lucrurile în țara noastră, pentru a se putea lua măsurile de lipsă din bună vreme.

Poșta gazetei.

Di Antoniu Băliban, protopop Unimăt. Am primit 415 Lei din care am trecut pentru Of. parohial Lei 120 pe 1925, Vasile Zima, Lei 60 pe 1925, Ignatie Leo Dunca Lei 120 pe 1925 și pentru Vasile Tempe Lei 115, rest pe 1923 Lei 5, pe 1924 Lei 90 și pe 1925 Lei 20.

Ioan Vereș, Orman. Am primit suma de 200 Lei.
George Cerghizan, Șincai. Am primit suma de Lei 165. Sunteți achitați până la 31 Dec. 1925.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Administrația centrală capitulară. Blaj.

Nr. 213/1925.

Licitatie Publică.

Se aduce la cunoștința generală, că moara de apă a fundațiunii Vancea,

din comuna Bethlensânmielăuș, județul Târnaveni, se dă spre reparație apoi în arândă pe 2 ani, prin licitație cu oferte în scris. Licitatia se va ținea în 26 Iunie a. c. orele 11 în biroul Administrației, unde se vor înainta ofertele provăzute cu schiță și preliminar și de unde se pot lua informații cu privire la reparațiile morii. Lemnele de stejar necesare le dă fundațiunea, celalalt material și lucrul, îl primesc pe întreprinzător.

Blaj, 1 Iunie 1925.

(52) 1-2.

Administr. centr. capit.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că Primăria Comunei Blaj, având lipsă de 3 guarzi de ziua, 4 guarzi de noapte, 1 servitor la Cancelarie și un inmanuator, plătiți cu câte 1000 Lei lunar, cei doritori a ocupa vre-unul din aceste posturi să se adreseze în scris acestui oficiu, anexând pe lângă rugare: Certificatul de studii, actul de naștere precum și un certificat de moralitate. Guarzii comunali vor primi uniforma completă și armamentul necesar.

Cererile se primesc până la 15 Iunie 1925.

(51) 1-1

Primăria Comunală.

Tipografia Seminarului teologic greco-catolic Blaj.

Atelier de pictură bisericească fondat în anul 1905.

Se execută iconostase dela cele mai simple până la cele mai bogate executate în stil potrivit și lucrată artistic.

Pictură monumentală internă a bisericilor în stil potrivit și lucrată artistic.

Informațiunile și comanda se trimită la Atelierul de pictură bisericească

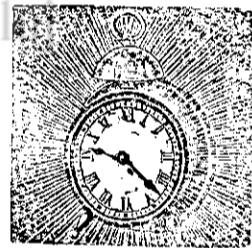
Antoniu W. Zeiler

BLAJ, jud. Alba inf.

(50) 2-?

M. FRIEDMANN

ceasornicar și juvaer în BLAJ,
Strada Timotei Cipariu.

Se găsesc tot felul de oroloage atât de busunar cât și de perete. Face și reparații de orice fel. Prețuri reduse.

Cumpăr aurituri și argintării.

24 13-1

Pânzeturi pentru costume naționale, sârmă, arniciuri și lână, mare asortiment la magazinul

Ștefan Nyerges, Blaj

Tot aici se află în depozit stoffe de lână pentru uniforme la fete și băieți, pecum și pentru alte haine.

Delenuri, crepoane, eporgiuri, zefiruri și altele.

Articole cosmetice, apă de Colonia, săpunuri fine de față, parfumuri și altele.

La secția cu coloniale:

Bomboane, ciocolată, cadouri de sărbători!

Fructe sudice.

PREȚURI CONVENABILE, SERVICIU PROMPT.

(3) 87-52